

OD LIHOVARNÍKA

\$3.20

Z českých mlýnů

Napsal Karel Tůma.

Volupsie.

Dobře praví staré přísloví: "Když se domlívá, nejvíc rumpluje". A kdo to nevěří, ať si jen tak zajde v sobotu podvečer do Harantického! Přesvědčí se na vlastní uši, jak se tam již okolo šesté domlívá na jahelce a jak to lomozí a rumpluje, ani netak v jahelce, jako v šalandě. Jakmile totiž nachluje se ta boží sobota ku klekání, nedá se pan otec ani rýmou, ani pašmámou zdržet a kdyby šidla padala, musí do lofotvny, kde už ho čekají staří veselí kumpáni, bulkáři: lesní a správce, aby ho pak na nejmlí do půlnoci při té hříšné kartě pivrtali. Nu "a když není kocour doma" — tvrdí zase neméně starožitné přísloví, — a proto bývá tedy v šalandě harantické každé soboty večer takové přelí!

Ani dnes není jinak, neboť stejné přičiny, stejné účinky. Ještě nebyl pan otec ani dobře za humny, už bylo vše hotovo, už se vybral mládek do kuchyně na výzvědy, co bude dnes k večeri. "Nu, co máme?" optal se ho sekerník, jen se vrátil.

Mládek pokrčil nosem, jako by chtěl říci. "Ani slané, ani masné" a odpověděl tak nějak špicovavě: "Pro změnu zase jednou — Volupsie."

"Volupsie?" Co to je za zvíře? To jsem jakživ nejed. divil se starý mlék Brnka. "Ale jděte? Opravdu?" divila

pita atd., kdežto náš pan otec si ho proto hrozně rád dobírává a kde může, mu šlápne na kuř oka. "Jako tenkrát s tím segremlí!" vpadl s chechem sekerník: "A-nebo tihle s tím bombardonem! To jste neslyšel, Brnko?"

"Přišel tehdy představený na tátky a nepochybně, že se toho právě dočetl v nějakém starém kalendáři, začal naš pašmámě vykládati svoje učení, co a jak prý staří Čechové večeřovali. Vyjmenoval celou litanii všelijakých jídel s podivnými jmény, ale jedno — dodal pak učeně: jen jedno jídlo starých Čechů jsem nemohl dosud vyzpytovat, jak se vařilo a co to vlastně bylo: Jmenovalo prý se — "segr".

"Segr? Segr? To ani není české," namítala pašmáminka, "to prý byla as nějaká čistá německá hatlanina." "A prý ne," hádal se pan představený, "četl prý to v jedné staré učené knize, že býval ten "segr" u starých Čechů jídlem velice oblíbeným."

Naposledy to je jednoduchý náš segr? napadne pojednou panu otci. "Vždyť přece víte, že staří Čechové místo našeho "j" psávali vždycky "g". Podej sem, ženo, "Nebeklíř!"

"A na mou duši!" bacil se náš mudrc do čela, "to máte pravdu: segr je to, hloupý segr a co mi to dalo mutací!"

Jindy zas přišel na něj pan otec na úřad: že ho správce večera při bulce urazil, že to tak nemůže nechat, aby ho předvolal k rovnání.

"A co vám řek?" "Řek' mi, že jsem jeden — bombardon!" horlil pan otec.

druhého, jako by byli dobře neslyšeli. Snědli už za svého živobytí velicos, ale volupsie? A ten baida to pronesl tak jako by mluvili o kaldounu nebo nastovaně kaši. Směli si před ním tak zadat, aby se přiznali, že nevědí, co jsou to volupsie? Měli by po respektu v celé vsi. Děkovali proto, mlaskali jazyky a rázem dvánácté hodiny dostavili se k panu otci na milý oběd. Pařmáminka, plna rozpaků, že takové vzácné hosti nemůže ničím uctít, kdyby prý to byla věděla jen o hodinku dřív, ale v jedenáct hodin, když dostala zprávu, že se už nedalo nic zvláštějšího sehnat. Než, páni blichopáskové ji zdvořile chlácholili, aby si nedělala žádných vrtochů, že už slyšeli, čím je hodlá uctít a že jim právě strefila do gusta.

"Skutečně?" divil se pan otec: Pánové z Prahy a rádi naše volupsie?"

"Velice rádi!" "Nu, to nás těší! To nás těší!" uslyševši pan otec a pobízel je do b... rové polívky. "Vezměte si ji... jednou, pánové, chutnali, maso nemáme, neboť je pátek" domlouval jim o sto šest!

Ale mlsounové, to že nic nedělá, že si nechají hlavní chut' na volupsie. Čekají chvíli a zakusují zatím chleba; pan otec hovoří o tom i onom, páni ale sotva vědí, o čem je řeč, tak jsou již roztržití zvědavostí, a jen jen koukají na dveře.

"Skoro jako já!" ozve se Brnka netrpělivě: "Ke všem čertům, zdvořil-li pak se letos, co to jsou vlastně ty hloupé volupsie?"

"Povídám, Pražáci neslyšeli, nemulvíli a jen pořád oči na dveřích," pokračuje stárek. "V tom se dvěte otevrou, a jimi přibatoř se pašmámá s pořádnou mísou bramborů v munduru — právě jako teď!"

Brnka vyskočil a vyvalil oči na koufčí se mísu: "To jsou ty vaše — volupsie?" zvolal vyjevený. "Nu ano!" řečtala se celá šalanda nejsrdčejnějším smíchem: "Volupsie každý jak umí! Jsou na loupáčku."

"I jděte mi na kolo, kašpaři plavajzničtí!" klel Brnka, nevěda dlelák a nože leknutím z rukou padaly. To byla pířka na celé stavidlo, ale ani ne tak na pána otce, jako na představeného. "Ten kujon," myslili si, "udělal si z nás dobrý den," i přisahal mu, foukajice na popalné prsty, pomstu tak palčivou, jako byly ty prožluklé, infamicky horké volupsie samy. Avšak pan otec jim veselé vysvětlil, jak se věc měla, a že právě poslal k představenému, a také ho pozval na milé volupsie. A vsuktu za chvíli byla jeho učinnost tady.

Vysek' se na to do božihodové kabátu a do pracích rukavic. "Jako žviňák, jako žviňák," vítal ho veselé pan otec. Povedení Pražáci si ho ale posadili mezi sebe a neušlo jim, jak se zarazil nad tou mísou bramborů. "Vidíte," začal proto honem sami, "jaké my Pražáci máme divné choutky. V Praze pečené a na venku brambory na loupáčku."

"Hahaha, proč ne, co je člověku vzácné" — uskleboval se představený. "Ale kdybyste je měli mít takhle jako my denně po celý boží rok a po roce zas..."

"To myslíte, že bychom jim nemohli už ani na jméno přijít jako vy?" řečtali se Pražáci, zatím co představený si loupal vtělý brambor.

"No to, pane, nepovídám, že bych nemoh bramborů tak čísti, že bych jim nedoved' už na jméno přijít."

"Jak pak ne — když jim tak předříváte! Volupsie! Kdo to jakživ slyšel. Volupsie!" Můžete si pomyslet, jak náš představený v tu chvíli vypadal. Kus horkého bramboru mu uvízlo v hrdle překvapením. Kuckal se, kotal něco v ukrutných rozpacích a nevěděl co. Jeho učinnost byla plezýrovaná na maděru.

"To já ne, to tihle pan otec!" vypravil konečně ze sebe a foukal na prožluklé volupsie jako jeden tumpachový bombardon!

Zachránit dítka. Chamberlain's Cough Remedy zachránila tisíce dětí zákrtem trpících. Lék tento nemá sobě rovného v případěch nastuzení aneb modrého kaše.

Pánům úředníkům spolků. Účetní (obchodní) knihy, jak Ledger, Journals, účetní knihy a jiné ve 15c. sáhora u Pokroku Zapada.

Nejosvědčenějším žaludečným lékem pro každou domácnost jest Dra. Rosy životní balsám, který veškerou činnost zaživacích strojů osvěžuje, chuť k jídlu zvyšuje a jest mírně pročišťující. Cena menší láhve jest 50 c. a větší \$1.00. Lék tento jest vyráběn v lékárně Dra. Fragnera v Praze a nepadělaný možno obdržeti od "The Prague Importing Co.", P. O. B. 523 New York City. (60tH5t—1)

Adresář spolků Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. obdívá své schůze každou 4. sobotu v měsíci v síni F. V. Staška o. s. k. večer. Volkopředseda J. Nestával. Velkostat. F. V. Staněk. Velkoúčetník Jos. E. Sokol. Velkopokladník Jos. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn. obdívá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Představa Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Mika. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Tomáš Havel.

Č. II. Mladobech v Le Sueur Center, Minnesota. obdívá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni 100F. Představa Jakub Krenk, tajemník V. Štěpán. Lexington, Minn., účetník Jan Biček, pokladník Václav Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn. obdívá své schůze každou 3. sobotu v měsíci. Představa Jan Beníšek, tajemník Frank Siock, 585 West 7th St., účetník Frant. Bělka, 304 Colborn st., St. Paul, Minn.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn. obdívá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave. So. Představa Jan Svíták, taj. August Mendl, 1413 St. So., pokl. Josef Pospíšil, účetník Fr. Svíták 211—213 St. E.

Č. V. v Nové Praze, Minn. obdívá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Představa Jan Chalupský, taj. F. J. Novotný, účetník Václav Povel, pokladník Jakub Šroboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota. obdívá své schůze 1. neděli v měsíci. Představa Jos. Pell, dozorce Jos. Funtar, taj. K. Funtar Glenville, Minn., účetník J. Kučera, poklad. Matěj Beneš, Oakland, Minn.

Karel Velický, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota. obdívá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Představa Jan Klein, pokladník Josef Nový, účetník Jan Filipek, tajemník Jan Jindra Kilkenny, Le Sueur Co., Minn.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn. obdívá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni č. 8. P. S. Představa V. Martinek, tajemník Anton J. Vaňous, účetník Karel Ringhofer, pokladník Josef A. Stránský Owatonna Minn..

Č. IX. Česká Koruna zlatých dolů, v Pine City, Minnesota. Představa Anton Pávek, místopředseda Jan W. Lovick, tajemník Jos. Haberman, pokladník Frant. Pávek.

Č. X. Čechoslován, v Olivia, Minn. Představa Josef Lepeška, místopředseda Mat. Petříčka, tajemník Frant. W. Kvech, box 27, Olivia, Minn., účetník Bedřich Roček, pokladník Václav G. Plovhart.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb. obdívá své schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni J. Koutskýho. Představa Václav Smajdl, tajemník Jan Koutský na a Q ul., účetník Jan Hajný pokl. J. Kotrč.

Číslo XII. Chrudim v Racine, Wis. obdívá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Představa Jos. Dušek, 101 Ragerer St., taj. Jos. Stehlik, 1622 Milwaukee St., účetník J. L. Sva, 1622 High St.

The Big 4 I. Dixie & Columbia mlátičky čisti obil sou nejlepšími spotřebiteli obilí.

II. Nepřekonatelný jetelový slupkový uspořívám ke více semenům jetelového nebo každým jiným strojem dlekládání je zvlášť.

III. A & T rolnické a tažné parní stroje jsou nejlepšími a nejpoužívanějšími na světě.

IV. A & T řezací stroje jsou třídou první a přesně seřazené dle potřebě a o vhodnosti potřebě.

... Vyráběny jsou. Aultman & Taylor Machinery Co. Mansfield, Ohio

HOLD THE WORLD'S RECORDS.

ELDREDGE AND BELVIDERE BICYCLES.

Ridden by Superior to all others respective of price. Write for Catalogue and see why.

NATIONAL SEWING MACHINE CO. Factory and Sales Office, CHICAGO, ILL.

New York: 69 BROADWAY. Chicago: 40 JACKSON BLDG., 100 N. WABASH ST.

"We Make What, Too."

PRÍMO POUZE... čtyři kvarty ise zásilkou. Uspoříte tím výdělek překupníka a zamezíte možnému falšování. Po dobu 80letého trvání této se lihovarnický závod nás dobré pověstí. Likéry, jež vyrábíme, prodáváme přímo spotřebovateli, tak že kořalky u nás objednané obdržíte vždy čisté, dobré a nepadělané. Jest skoro nemožné od překupníka koupiti kořalky čisté a dobré, důkazem toho jest, že máme přes deset tisíc státek osob, a to privátních, jež by jinde likéry nekoupili. Chceme získati příznivců více a činíme proto tuto příznivou nabídku. Zašleme každému 4 velké quartové lahve "Haynera", 7 roků staré, dvojnásob destilované žitné za \$3.20 a zaplatíme expresní zásilkou. Zašleme v bedničkách, neznámých obsah. Po obdržení, když žitné této okusíte a neshledáte, že by byla té dobrotou, jako zaručujeme, můžete na naše útráty nám ji zpět zaslati a vrátíme vám \$3.20. Kořalku, jako tato, jinde nekoupíte po \$5.00. Náš obchod lihovarnický jest jediným toho druhu, jež prodává přímo spotřebovateli. d466h7 tF

Hayner Distilling Co., 586-592 W. 5th. Str., DAYTON, OHIO.

ODPOŘUCENÍ: Přebí Národní Banka, též každý obchodní dům v Dayton, aneb každá jednatelna obchodní.

P. S. — Objednávky z Arizony, Colorado, California, Idaho, Montana, Nevada, New Mexico, Oregon, Utah, Washingtonu a Wyoming, musí zůst na 20 kvartů a doprava zaplacená

The Chicago Lumber Co. of Omaha

jest jedinou společností, kde lze výhodně nakoupiti stavební dříví. Frank Příborský, 1414 a Marcy ulice... OMAHA, NEBRASKA.

JOHN BOEKHOFF, —VELKOOBCHODNÍK—

všeho druhu vínem, lihovinami a likéry, 413-415 jižní 15. ul., Omaha, Neb. Telefon 805.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.

Tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní.—Činovaný plech, železný plech a kovové zboží.—Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, stříelné zbraně, náboje a sportovské zboží.

South Omaha Brewing Co. B. JETTER, majitel

výtečné pivo obyčejné, jakož i zvláštní druh "Pale Export." Telefon v South Omaze 8.

METZŮV PIVOVAR

vyrábí vyhlášený a po celém západě za nejlepší uznán Metzův ležák. Objednávkám věnuje se zvláštní pozornost.

Omaha Brewing Ass'n Pivovar

vyrábí v sudech i lahvích a po celém západě rozeseřlá výtečný ležák...

Přeplavní Lístky DO ANEBO Z ČECHU

J. J. Havelky Z Chicaga do Bodenbachu, Čáslavi, Chrudimi, Chebu, Karlových Var, Klatov, Litomyšle, Nepomuku, Pardubic, Plzně, Písku, Prahy, Táboru, Domažlic, Teplic atd.

Adresujte: J. J. HAVELKA. Lake Shore & Michigan Southern Depot, Chicaga, Ill.

Cypreansen Bros., Eau Claire, Wis

Těš obstarává pojištění za nejmenší cenou. 6 B. 164 Van Buren St. Room 34.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hod. a 10 minut.

Přeplavní ceny: Po parolodích expresních z New Yorku do Bremen... \$30.00

HLAVNÍ ÚŘADOVNA: OELRICHS & CO. 2 Bowling Green, New York.

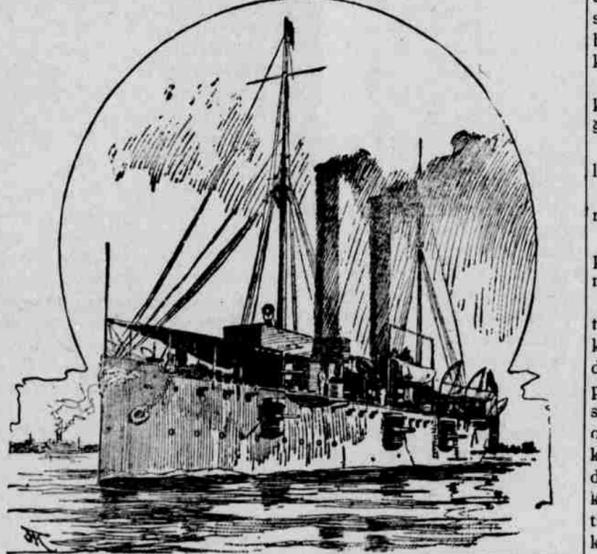
HLAVNÍ JEDNATELÉ PRO ZÁPAD. H. Claussenius & Co. 97-92 Dearborn Street, Chicaga, Ill.

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 21. h.

Po parolodích expresních z New Yorku do Hamburku... \$26.00

Ohledně přeplavu hláste se HAMBURG-AMERICAN LINE, 37 Broadway, New York, 1159 Randolph Street, Chicaga, Ill.

VÁLEČNÁ LOĎ NA MISSISSIPPI. Přihodí se velmi zřídka, abychom viděli v středu západních států válečnou loď. Přistání křižáku Nashville v St. Louisu na řece Mississippi zbudilo následkem toho neobyčejný zájem veřejnosti. Ve všech městech a osadách při řece ležících, shromážděvalo se množství lidí, aby viděli bojovnou loď strážníka Šama, veletoč missisippických brázdící. Loď řízena jest kapitánem J. W. Bryanem, osvědčeným námořníkem.

se zase jemu šalanda: Přece už tak dlouho u nás melete, a ještě jate nejed volupsie?"

"Jaktěživ ani nezahříd!" dušoval se Brnka. "Co je to za zob?" "Ale takové americké zrádčílo," poučoval ho mládek.

"A manifik?" "Ah Bože, to víte, Brnko, v Americe všecko manifik; to vám máte chuť, ta se nedá vůbec ani k žádnému jinému pivovaru!" dráždil ho sekerník Pecka.

Kmotr Brnka zvědavostí jen hořel. Hledně, kdo by to řekl, že má tak chlupatý jazýček! Zrovna prý se mu na ty americké vo — no jak se ty ostudy jmenují? — až laskomně dělají. Ale ta pořouchlá chasa ne a ne mu upřímně povědí, co to vlastně je za zvíře? Něco-li od peří, nebo od běháku, nebo z mouky, či který kakraholt?

"Holenku," škádlil ho stárek, "na to už byli jiní páni zvědaví! V loni, jak sem přišli na komis z Prahy, to byla s nimi švanda. Jak spatřili náš mlýn a srovnali jeho výstavnost s umoučenou chalupou představeného a s rozdrchanou hospodou: hned měli misní Pražákové branty poznat pana otce a pozvat se k nám na oběd, do kterého nebylo už o mnoho dál, než z hráde do rybníka. Navedli představeného, a ten to panu otci strčil šikovně stranou, jak se říká, po lopátě. "I mlie rád," povídá pan otec, "ale řekněte pánu, že nemáme zrovna dnes, nežli trochu polívky a volupsie! Přijmou-li tím za vděk..." Náš představený — vždyť ho znáte — dělává ze sebe proti ostatním sousedům hrozně rád náramného mudrce, který spolki rozum až po drůčky. Hází pořad samými cizími slovy jako: neznámyruje se, to je kaca-

"Bombardon?" přemýšlil představený, který si to nechtěl s panem správcem zkazit, "co pak je to bombardon, to není nic!" "Tak? To není nic? To by vás neurazilo?"

"Ale ani dost málo!" jistě představený; "bombardon!" to je špás, to není žádná urážka!" "Dovolte, co pak nevíte, co to znamená?" "Abych nevěděl," durdil se představený, chtěje dělat zase mudrce.

"A tak by vás to opravdu neurazilo, kdybyste vám řek', že jste vy jeden bombardon!" "Ani dost málo!" smál se představený. "Hlouposti." "Dobrá, tak se podívejme do slovníku."

I vytáhne pan otec z kapsy slovník, rozevře založené místo a čte milému představenému pod nos: "Bombardon — velká trouba. Tak tedy, na zdar, kmotře bombardone!"

"Hahaha!" řečtala se Brnka, až se mu oči zalézaly. "Po všem tom," pokračoval stárek, pochopíte, když mu náš starý tedy řeká, že máme k obědu volupsie, proč učený představený stydlé se zeptat, co to vlastně je. Rozběh' se sice domů, nakukoval do svých kněb, ale ani v kalendáři, ani ve slovníku o prožluklém tom jménu ani památky. "Pártně nějaké moc známé panské jídlo," myslil si tedy náš Kubík, a proto také jako by nic, pánu inženýrům z Prahy oznamoval: "Že by sice rád sám pány pozval, ale že je jakožto vdovec nemůže tak vyčastovat; za to mlynář je zve na talířek polívky a na volupsie, je-li pánu libo."

Páni inženýři pohlédli jeden na